

บทที่ ๑

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาจักขึ้นเพื่อสนองความต้องการของสังคม ซึ่งจะสะท้อนให้เห็นสภาพ และระดับความเจริญก้าวหน้าของสังคมหรือของประเทศนั้น ประเทศที่มีระดับการศึกษาต่ำ รายได้ของประชาชนก็จะตกต่ำไปด้วย เพราะหากกำลังคนในการที่จะนำเอาทรัพยากรมาใช้ ให้เกิดประโยชน์ หากประเทศใดมีระดับการศึกษา ก็สามารถที่จะช่วยบำรุงประเทศ ให้เจริญก้าวหน้า มีฐานะเศรษฐกิจมั่นคง ประชากรก็ย่อมมีรายได้สูง และมีความอยู่ดีกินดี ไปด้วย การศึกษามีคุณภาพก็ และบังเกิดผลตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้ ก็ต้องอาศัย "ครู" เป็นกำลังสำคัญ ครูจะเป็นผู้ที่ประคับประคอง อบรมกล่อมเกล่าให้เกิดความเจริญงอกงาม ก้าวหน้าขึ้นไปตามลำดับ อย่างเหมาะสม ด้วยเหตุนี้ การเตรียมครูจึงต้องเตรียมหรือสร้าง ครูที่มีคุณภาพสูง คือมีความรู้ความสามารถ มีคุณลักษณะและจิตใจสูง มีความเสียสละ และเหมาะสมที่จะเป็นผู้อบรมแนะแนวทางให้ผู้อื่นใ้รับการศึกษาคือถูกต้องเป็นพลเมืองดี ทั้งที่ประเทศ ชาติต้องการ ความจำเป็นและความสำคัญของครูมีความหมายต่อวงการศึกษามากเพียงใดการผลิตครูที่มีคุณภาพสูงก็มีความสำคัญมากเพียงนั้น ดังนั้นผู้ที่จะเป็นครูจะต้องเป็นผู้ใ้รับการศึกษามาอย่างคึกคักทาง ทฤษฎี และ ทางปฏิบัติ หรือที่เรียกกันว่า "ประสบการณ์วิชาชีพ" ซึ่ง ประสบการณ์วิชาชีพ ของการฝึกหัดครูก็คือ การฝึกสอนนั่นเอง

ดร. วิจิต ศรีสะอาด ได้กล่าวถึงความสำคัญของการฝึกสอนว่า "เราให้ครู เรียบทฤษฎีมากมาย แต่ปัญหาที่พบคือ ครูเรียบทฤษฎีไปแล้ว แต่นำไปปฏิบัติในชีวิตการสอนจริง ๆ ไม่ได้หรือไ้ยาก จึงจำเป็นต้องมีการเรียนภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติควบคู่กันไป"

วิจิต ศรีสะอาด "หลักสูตรฝึกหัดครูที่ใ้ในปัจจุบัน," วิทยาสาร ๒๑

(พฤศจิกายน, ๒๕๑๓) : ๕๗ - ๕๘

ประสบการณ์วิชาชีพครู หรือการฝึกสอนนี้ เป็นวิชาการภาคปฏิบัติ ความมุ่งหมายก็เพื่อให้นักศึกษาค้นคว้าทดลองนำทฤษฎีทางครู และความรู้ความเข้าใจทางวิชาการมาใช้สอนนักเรียนเพื่อให้ได้ผลดี นักศึกษาจะได้มีโอกาสได้พัฒนาบุคลิกภาพของตนเอง รวมทั้งทัศนคติและความเจริญงอกงามทางอาชีพครู และนักศึกษาได้มีโอกาสติดต่อกับงานร่วมกับครูระดับต่าง ๆ ผู้ซึ่งปฏิบัติงานประจำอยู่ในโรงเรียนที่ไปฝึกสอน ซึ่งเป็นการฝึกการสร้างมนุษยสัมพันธ์อันดีกับบุคคลอื่น ดังที่ในตอนหนึ่งของหนังสือประสบการณ์วิชาชีพของคณะครุศาสตร์ โลกกล่าวว่า

ประสบการณ์วิชาชีพและการปฏิบัติงาน เป็นหัวใจสำคัญของการฝึกหัดครูที่จะออกไปทำหน้าที่ครู จัดเป็นกิจกรรมขั้นสุดท้ายที่ผู้ประสบการณ์ตรงแก่นักศึกษาก่อนที่จะออกไปประกอบอาชีพครู ซึ่งนักศึกษาฝึกสอนสามารถที่จะมองเห็นสถานการณ์ของตนเองล่วงหน้าในระหว่างฝึกสอน เพื่อเขาจะได้เตรียมตัวให้เข้ากับเหตุการณ์ต่าง ๆ ได้ถูกต้อง และประสบความสำเร็จเป็นอย่างดี"

และจากหนังสือขอแนะนำในการฝึกสอน ของคณะครุศาสตร์ โลกกล่าวถึงความสำคัญของการฝึกสอนว่า

การฝึกสอนเป็นประสบการณ์ที่นักเรียนครูได้รับเนื่องจากออกไปพบกับเหตุการณ์จริง ๆ ในระหว่างการฝึกสอน สิ่งที่นักเรียนครูจะได้รับคือ การเข้าใจงานครู และเพิ่มพูนความสามารถในการปฏิบัติงานที่ขึ้น การฝึกสอนจะทำให้ให้นักเรียนฝึกสอนรู้จักเตรียมสิ่งแวดล้อมที่จะช่วยแก้ไขลักษณะเฉพาะตัวเขา เปิดโอกาสให้นักเรียนฝึกสอนได้ พัฒนาบุคลิกภาพทัศนคติ ความเจริญงอกงามในอาชีพครู ดังนั้น การฝึกสอนจึงเป็นส่วนประกอบที่ถือว่า เป็นหัวใจของการฝึกหัดครูทุกชั้น ทุกประเภท"

คณะครุศาสตร์, ประสบการณ์วิชาชีพ (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๒๑), หน้า ๑

๒
คณะครุศาสตร์, ขอแนะนำในการฝึกสอน (พระนคร : โรงเรียนการช่างวุฒิสึกษา, ๒๕๐๑,) หน้า ๒๕

ปัญญา สมบูรณ์ศัพท์ ได้ให้โอวาทในพิธีเปิดสัมมนา แก่นิสิตวิทยาลัยวิชาการศึกษา พลศึกษา ก่อนทำการฝึกสอนว่า

- ๑. การฝึกสอนและฝึกงาน เป็นสิ่งที่มีความหมายอย่างยิ่งในวิชาครู การฝึกสอนจะเป็น การฝึกฝนให้ความรู้และประสบการณ์ใหม่ ๆ และเป็นการแก้ไขข้อบกพร่องของ นิสิตได้เป็นอย่างดี
- ๒. การฝึกสอนและฝึกงาน จะทำให้ได้เห็นสภาพการของโรงเรียนต่าง ๆ ได้ อย่าง คีbung เป็นการนำทฤษฎีออกไปปฏิบัติจริง ๆ นิสิตจะโคพบปัญหาต่าง ๆ และต้อง แก้ไขปัญหาต่าง ๆ ด้วยตนเอง

ไบเนต (Haines) ได้ให้ความเห็นว่า นักเรียนครูที่ออกไปฝึกสอนนั้น มีความ สนใจ ความมุ่งมั่น ความพร้อม และความสามารถที่แตกต่างกัน โครงการฝึกสอนจึง เป็นการเปิดโอกาส ที่จะให้เขาได้ใช้ความสามารถเฉพาะของแต่ละบุคคลอย่างเต็มที่ เพื่อ เขาจะได้ค้นพบทฤษฎีทางการศึกษาต่าง ๆ โดยตนเอง ซึ่งจะเป็นผลที่จะทำให้เขาพร้อม และมีสมรรถภาพในการ เป็นครู ทั้งนี้เพราะการฝึกสอนได้ทำให้เขาได้มีประสบการณ์ในการ ทำหน้าที่ มีความรับผิดชอบเหมือนกับเป็นครูที่แท้จริง ภายใต้การนิเทศ ของอาจารย์ที่เทศก์ และครูพี่เลี้ยงที่มีประสบการณ์^๒

ดีเวอ (Devor) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการฝึกสอนไว้ว่า

- ๑. ให้นักศึกษาฝึกสอนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงสร้าง และการจัดระบบ การศึกษา
- ๒. ให้นักศึกษาได้พัฒนาบุคลิกภาพของตนเอง

ปัญญา สมบูรณ์ศัพท์, รายงานการสัมมนาการฝึกสอนและฝึกงานนิสิตวิทยาลัย วิชาการศึกษา พลศึกษา ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๒๑ (กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์โรงเรียน เนติศึกษา ๒๕๒๒), หน้า ๕

^๒ Also Clifton Haines . Guiding the Student Teaching Process in Elementary Education, (Chicago, Rand Mc Nally, 1960), p. 227

- ๓. นักศึกษาได้นำวิธีการสอนแบบต่าง ๆ ไปทดลองใช้
- ๔. นักศึกษารู้จักเลือกใช้อุปกรณ์ที่เหมาะสมกับบทเรียน
- ๕. นักศึกษาได้มีประสบการณ์ในการทำงานร่วมกับผู้อื่น
- ๖. เพื่อฝึกการใช้เทคนิคการวัดและการประเมินผล

การฝึกสอนจึงเป็นประสบการณ์ที่สำคัญยิ่งของนักศึกษาที่จะออกไปเป็นครู ซึ่งจัดว่าเป็นกิจกรรมรวมยอดที่ใหญ่ประสบการณ์ตรง การฝึกสอนจึงเป็นโอกาสอันดีที่นักศึกษา จะได้นำความรู้ และวิธีสอน ไปทดลองใช้ในสภาพการณ์จริง รวมทั้งได้รู้จักการทำงานร่วมกับผู้อื่น และรู้จักรับผิดชอบในหน้าที่การงาน และได้พัฒนาคุณลักษณะส่วนตัว เกิดความคิดในการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์จะปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องที่เกิดขึ้น และมีความพร้อมที่จะออกไปปฏิบัติทางวิชาชีพครู

John W. Devor, The Experience Student Teaching (New York : McMillan Co; 1970), p. 6-9.

วิชาพลศึกษา เป็นวิชาหนึ่ง ซึ่งมีความเจริญรุดหน้าไปเป็นอันมากในหลาย ๆ ด้าน ทั้งนี้ เพราะประชาชน ต่างก็มองเห็น และตระหนักถึงความสำคัญของพลศึกษา ว่าเป็นสิ่งสำคัญยิ่ง ในการที่จะพัฒนาคนให้เกิดความสมบูรณ์ ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ ทางอารมณ์ สังคม และทางสติปัญญา ซึ่งเป็นรากฐานสำคัญในการพัฒนาประเทศ กังที่

แนช (Nash) ได้กล่าวว่า "พลศึกษาคือการศึกษาส่วนหนึ่งในกระบวนการศึกษาทั้งหมด และเป็นการศึกษาที่ใช้กิจกรรมเป็นสื่อเพื่อให้เกิดการพัฒนา ทางกาย ทางประสาท ทางสติปัญญา และทางอารมณ์ ผลเหล่านี้จะเกิดการพัฒนาขึ้นได้ ก็ต่อเมื่อได้มีการจัดกิจกรรมพลศึกษาเท่านั้น"

บิวเคอร์ (Bucher) ได้อธิบายว่า "การพลศึกษาเป็นการศึกษาแขนงหนึ่ง ที่มีความมุ่งหมาย เพื่อ ให้เกิดการพัฒนาทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม โดยการใช้กิจกรรมพลศึกษาที่เลือกสรรแล้ว เป็นสื่อ"

วรศักดิ์ เพียรชอบ กล่าวสรุปว่า

วิชาการพลศึกษาคือการศึกษาแขนงหนึ่งซึ่งมีวัตถุประสงค์ และความมุ่งหมายเช่นเดียวกับ การศึกษาอย่างอื่น คือเป็นวิชาที่สร้างเสริมให้นักเรียนได้มีการพัฒนา ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม จะแตกต่างจากวิชาการอื่นบาง คือวิธีการ และสิ่งที่นำมาใช้ คือ พลศึกษาใช้กิจกรรมการออกกำลังกาย หรือการ เล่นกีฬาเป็นสื่อกลางการเรียน โดยใช้ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมพลศึกษาต่าง ๆ

^๑ Jay B. Nash, Physical Education : Interpretation and Objective (New York : A.S. Barnes and Co., 1948) p. 52

^๒ Charles A. Bucher, Foundations of Physical Education Saint Louis : The C.V. Mosby Co., 1952) p. 30

^๓ วรศักดิ์ เพียรชอบ "ความหมายและวัตถุประสงค์ของวิชาพลศึกษา" วารสารพลศึกษา ๑๑ (มิถุนายน ๒๕๑๒) : ๑๐

ด้วยเหตุนี้ การจัดการเรียนการสอนพลศึกษาในโรงเรียนจึงได้มีความสำคัญมาก ปัจจุบัน หลาย ๆ ประเทศ ได้บรรจุวิชาพลศึกษาเข้าอยู่ในหลักสูตรรวมทั้งประเทศไทย ได้จัดให้วิชาพลศึกษา เป็นวิชาบังคับ ที่นักเรียนทุกคนจะต้องเรียน ในระดับชั้นประถมศึกษา และชั้นมัธยมศึกษาทั้งตอนต้นและตอนปลาย และจัดวิชาพลศึกษาให้เป็นวิชาเลือก ทั้งนี้เพื่อว่า เมื่อนักเรียนต้องการที่จะเรียนวิชาพลศึกษาเพิ่มขึ้น ก็สามารถเลือกเรียนได้ตามต้องการ

บิวเคอร์ (Bucher) ได้ทำการสำรวจความคิดเห็นของนักศึกษา ผู้ปกครองนักเรียน และประชาชนทั่วไป พบว่า กลุ่มตัวอย่างให้ความคิดเห็นว่า

๑. วิชาพลศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาที่มีความสำคัญ
๒. วิชาพลศึกษามีขอบข่ายที่กว้างขวางนั้น จึงควรให้มีการเรียนการสอนหลาย ๆ ครั้งใน ๑ สัปดาห์
๓. โครงการพลศึกษาในโรงเรียน ควรจะจัดให้มีกิจกรรมการเล่นหลาย ๆ ชนิด
๔. นักพลศึกษา จะต้องมีความเชื่อมั่นในความมุ่งหมายของโครงการพลศึกษา
ที่มีอยู่

และ บูดสม มาร์ติน ได้กล่าวว่า

การพลศึกษาและกฏที่ต่างๆในโรงเรียนนั้น เป็นของจำเป็นที่โรงเรียน ต้องจัดให้มีการเรียนการสอนขึ้นอย่างเท่าเทียมกับการเรียนการสอนวิชาการด้านอื่น ๆ เพราะสิ่งที่เขาทั้งหลายได้เรียนรู้ไปนั้น จะเป็นประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตของเขา ดังนั้นทุกคนที่จะต้องรับผิดชอบเกี่ยวกับการศึกษา และการพัฒนาของเด็กในโรงเรียน จะต้องยอมรับและเข้าใจเสียแต่แรกว่า การพลศึกษาและการเล่นกีฬา นั้น เป็นหน้าที่ของทุกคนจะต้องปฏิบัติ และพึงนำเอาประสบการณ์ไปใช้ปฏิบัติตลอดชีวิตของตนเอง

Charles A. Bucher, Foundations of Physical Education 7th ed. (Saint Louis : The C.V. Mosby Co., 1975), p. 4.

๒ บูดสม มาร์ติน "สารานุกรมฉบับมติกรมพลศึกษา" วารสารสหศึกษา พลศึกษา และ สันตนาการ (มกราคม - ตุลาคม ๒๕๒๐) : ๑

เมื่อความต้องการทางด้านพลศึกษาเพิ่มจำนวนสูงขึ้น รวมทั้งความเจริญก้าวหน้า
 ในทางพลศึกษาได้เจริญรุดหน้าไปอย่างมาก ทั้งทางด้านวิชาการและทางเทคนิค ความต้องการ
 ครูพลศึกษา ที่มีความรู้ความสามารถอย่างแท้จริงในสาขาวิชาพลศึกษา ก็จึงมีเพิ่มมากขึ้นตาม
 ไปควบ การฝึกสอนวิชาพลศึกษา จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง ที่จะต้องปฏิบัติเพื่อที่จะได้บุคลากร
 ที่จะออกไปประกอบอาชีพครูพลศึกษา ได้เป็นผู้มีความรู้ความสามารถ เข้าใจวิชาพลศึกษา
 อย่างแท้จริง ทั้งยังสามารถเป็นผู้ที่ประสบผลสำเร็จในการประกอบอาชีพต่อไป ความจำเป็น
 ในการฝึกสอนของนักศึกษาพลศึกษาจึงมีความสำคัญยิ่ง

สุพิตร สมานิติโก กล่าวว่

การจัดประสบการณ์ในโอกาส สภาพการณ์และสิ่งแวดล้อมที่แตกต่างกัน จะช่วยให้นักฝึกสอน
 วิชาพลศึกษาได้มีการพัฒนา ความสามารถทางดานต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ คือ

๑. ช่วยกระตุ้นให้นักเรียนรู้จักการพัฒนาตนเองให้เป็นผู้มีสุขภาพและสมรรถภาพทางกายที่ดี
๒. สามารถแนะแนวทางให้นักเรียนเกิดการพัฒนาทางดานความรู้และทักษะต่าง ๆ
๓. สามารถเตรียมเยาวชนให้รู้จักการใช้ชีวิตในสังคมอย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นประชาธิปไตย
๔. สามารถช่วยให้นักเรียนมีความรับผิดชอบในฐานะพลเมืองที่ดีในระบบประชาธิปไตย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สุพิตร สมานิติโก, "ปรัชญาของการฝึกสอนวิชาพลศึกษา" วารสารสุขศึกษา
พลศึกษาและสันทนาการ (ตุลาคม, ๒๕๒๑) : ๖๗

ด้วยเหตุนี้เอง โครงการฝึกสอนของนักศึกษาวิชาพลศึกษา จึงต้องจัดอย่างมีประสิทธิภาพ ในการที่จะได้พัฒนาบุคลากรที่จะออกไปประกอบอาชีพครูพลศึกษา ได้ประสบผลสำเร็จในวิชาชีพอย่างแท้จริง เพราะฉะนั้น การจัดโครงการฝึกสอนวิชาพลศึกษาจึงต้องคำนึงถึงปัญหาและอุปสรรค ที่อาจจะเกิดขึ้นต่อการฝึกสอนให้มากที่สุด เพราะอุปสรรคและปัญหาที่เกิดขึ้น นอกจากจะไม่สามารถพัฒนาการฝึกสอนให้ได้ดีแล้ว ยังอาจเป็นการทำลายทัศนคติที่ก่อการ เป็นครูพลศึกษาของนักศึกษา ได้อีกด้วย การศึกษารักรนี้ มุ่งที่จะศึกษาถึง ปัญหาและอุปสรรคของการฝึกสอน มาแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้น พร้อมทั้งปรับปรุงโครงการฝึกสอนของวิทยาลัยพลศึกษาเชียงใหม่ ให้มีคุณภาพดียิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑. เพื่อศึกษาปัญหาการ ฝึกสอนของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดเชียงใหม่
๒. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์นิเทศก์ อาจารย์พี่เลี้ยง และนักศึกษา
๓. เพื่อสำรวจและศึกษาถึงความต้องการ ของอาจารย์นิเทศก์ อาจารย์พี่เลี้ยง และนักศึกษาฝึกสอน เกี่ยวกับการที่จะปรับปรุงการฝึกสอนของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาเชียงใหม่
๔. เพื่อหาข้อเสนอแนะสำหรับปรับปรุงโครงการฝึกสอนของวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดเชียงใหม่

ขอบเขตของงานของการวิจัย

การฝึกสอนเป็นประสบการณ์ที่สำคัญยิ่งในชีวิตของนักศึกษา ที่จะออกไปเป็นครู ซึ่งจัดว่าเป็นกิจกรรม ธรรมชาติให้ประสบการณ์ตรง การฝึกสอนเป็นโอกาสอันดีที่นักศึกษา จะได้นำความรู้ไปใช้ในการสอน ก่อนที่จะไปเป็นครูจริง ๆ ซึ่งการฝึกสอนจะได้ผลดีจริง ๆ นั้น ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการที่เกี่ยวข้องกับการฝึกสอน เช่น โรงเรียนฝึกสอน อาจารย์นิเทศก์ อาจารย์พี่เลี้ยง นักเรียน รวมทั้งบุคลากรอื่น ๆ ภายในโรงเรียนเป็นต้น เราจึงควรจะได้มาพิจารณากันว่า สิ่งใดเป็นปัญหาสำคัญต่อการฝึกสอนมากที่สุด และสิ่งใดที่เป็นปัญหารองลงมา เพื่อที่จะได้นำมาเป็นแนวทางในการแก้ไขปรับปรุงการฝึกสอนให้ดียิ่งขึ้น ทั้งยังเป็นการสร้างทัศนคติอันดีให้แก่ นักศึกษาฝึกสอน ในการที่จะเป็นครูที่ดีสืบต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ จะศึกษาถึงปัญหาการฝึกสอนของนักศึกษา วิทยาลัยพลศึกษาเชียงใหม่ โดยใ้ความคึกเห็นของประชากร ๓ กลุ่ม คือ

๑. อาจารย์นิเทศก์ ที่ทำการนิเทศการฝึกสอนของนักศึกษาฝึกสอน ของวิทยาลัยพลศึกษา เชียงใหม่ จำนวน ๑๑ คน
๒. อาจารย์พี่เลี้ยง ในโรงเรียนฝึกสอน ที่นักศึกษาทำการฝึกสอน จำนวน ๒๒ คน
๓. นักศึกษาฝึกสอน ชั้นปีที่ ๒ วิชาเอกพลศึกษา ของวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดเชียงใหม่ ที่ทำการฝึกสอนในปีการศึกษา ๒๕๒๑ จำนวน ๑๗๓ คน

ข้อตกลงเบื้องต้นของการวิจัย

ผู้ตอบแบบสอบถาม ตอบคำถามแสดงความคิดเห็น และขอเสนอแนะ ด้วยความเป็นจริง

ความไม่สมบูรณ์ของการวิจัย

อาจารย์พี่เลี้ยงที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ไม่มีวุฒิทางพลศึกษา จึงอาจจะไม่มี ความเข้าใจ และไม่ทราบถึงปัญหาทางพลศึกษาเท่าที่ควร

ประโยชน์ที่ใคร่รับจากการวิจัย

๑. ทราบถึงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ ในการฝึกสอนของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา
๒. เป็นแนวทางสำหรับนักศึกษาฝึกสอนรุ่นต่อไป ที่จะใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงการ ฝึกสอนของตนเองให้มีประสิทธิภาพ คึ่ยิ่งขึ้น
๓. เป็นแนวทางแก่อจารย์นิเทศก์ อาจารย์พี่เลี้ยง ในการปรับปรุงการนิเทศการสอน รวมทั้ง การปฏิบัติงานที่เกี่ยวกับการฝึกสอนในค้ำอื่น ๆ ให้มีผลคึ่ยิ่งขึ้น
๔. วิทยาลัยพลศึกษาเชียงใหม่ จะได้ใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุง โครงการฝึกสอน ให้คึ่ยิ่งขึ้น
๕. เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียนฝึกสอนที่จะเข้าใจถึงงาน ของการฝึกสอนตลอดจนปัญหา ต่าง ๆ ที่โรงเรียนฝึกสอนประสบ

คำจำกัดความ

การฝึกสอนหมายถึง การที่นักศึกษาออกไปทำการสอนตามโรงเรียนต่าง ๆ ภายใต้งานพิเศษของอาจารย์ในเทศก์ ร่วมกับอาจารย์พิเศษ

โรงเรียนฝึกสอน หมายถึง โรงเรียนที่วิทยาลัยพลศึกษาเชียงใหม่ ได้จัดส่ง นักศึกษาไปฝึกสอน

อาจารย์ในเทศก์ หมายถึง อาจารย์ในวิทยาลัยพลศึกษาเชียงใหม่ ที่ได้รับการ แต่งตั้งใหม่หน้าที่ในการรับผิดชอบการฝึกสอนของนักศึกษา และส่ง เอกสารสอนของนักศึกษา เป็นประจำ ตลอดระยะเวลาที่นักศึกษาทำการฝึกสอนอยู่ เพื่อช่วยแก้ไขสิ่งบกพร่องเกี่ยวกับ การสอน และปัญหาอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับการสอน

อาจารย์พิเศษ หมายถึง ครู อาจารย์ในโรงเรียนต่าง ๆ ที่นักศึกษาทำการ ฝึกสอนอยู่ ซึ่งเป็นผู้ผู้บริหารมอบหมายให้เป็นผู้ดูแลขณะที่นักศึกษาไปทำการฝึกสอนอยู่ในสถาบัน นั้น

นักศึกษาฝึกสอน หมายถึง นักศึกษา ชั้นปีที่ ๒ วิชาเอกพลศึกษา ของวิทยาลัย พลศึกษาเชียงใหม่ ที่ทำการฝึกสอนในปีการศึกษา ๒๕๒๑

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย